

19 Ιουλίου 2013

Γέρων Σωφρόνιος Γρηγοριάτης (†1907 - 1977) Μέρος ΣΤ'. Τελευταίο

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

Η τελευταία μου επίσκεψις στο κελλί του Γεροντος Σωφρονίου.

-Ευλογείτε, Γερο Σωφρόνιε.

- Ο Χριστός και η Παναγία να σε ευλογούν.

-Πως πάει το κουράγιο σου;

-Γρήγορα θα φύγω. Ελπίζω στην Παναγία μας, το Προπύργιο των Ορθοδόξων και την ακαταμάχητη Προστασία μας, ότι θα με βοηθήση στην ώρα του θανάτου μου.

- Όταν πας, Γεροντα, επάνω στον Παράδεισο, να θυμάσαι και εμάς τούς αδελφούς

σου που ζήσαμε εδώ μαζί 13 χρόνια.

-Μη λέγεις τέτοια λόγια. Δεν είμαι άξιος εγώ να προσευχηθώ για σας, διότι είμαι βρώμα και δυσωδία. Είμε πόρνος και ο πάτος της κολάσεως. Μα αν με ελεήσει ο Χριστός και η Παναγία μας, πως θα μπορέσω να ξεχάσω εσάς τα νέα Καλογέρια της Μονής μας;

-Τι να κάνουμε για να σωθούμε, πάτερ Σωφρόνιε;

-Μη κάνετε τέτοιες ερωτήσεις, γιατί ρίχνετε τον άλλον στην υπερηφάνεια και στην κενοδοξία. Ποίος είμαι εγώ που θα σας συμβουλευσω; Μα αν θέλετε να γίνετε καλοί Μοναχοί, να κάνετε τα κομποσχοίνια σας, να μισήτε την υπερηφάνεια, να άποφεύγετε τα αξιώματα και τα κοσμικά μεγαλεία, διότι αυτά βυθίζουν τον άνθρωπο στην αμετανοησία.

Αχ! τι μεγάλο κακό είναι ο παγκάκιστος εχθρός στους ανθρώπους !! Αυτός δεν ησυχάζει να πολεμή τούς Μοναχούς με την φαντασία και τις πονηρές σκέψεις. Γι αυτό κι εμείς να έχουμε τον νουν μας στραμμένο με ελπίδα και υπομονή στον Χριστό και την Παναγία μας.

Έμεινε συνολικά 15 ημέρες, στο κρεβάτι του και προ της κοιμήσεώς του, κάλεσε τον Πνευματικό της Μονής να πάη στο κελλί του. Του εξήτησε να εξομολογηθή. Εξωμολογήθηκε και ο Πνευματικός του διάβασε συγχωρητική ευχή. Κατόπιν εφώνασε τον διακονητή του, τον μοναχό Νικόδημο και ζήτησαν συγχώρησι μεταξύ τους.

Μετά οι Πατέρες άρχισαν να διαβάζουν τους Χαιρετισμούς της Παναγίας και πριν τελειώσουν ο Γέρο-Σωφρόνιος κοιμήθη με βαθειά ειρήνη. Η κοίμησίς του ήτο τόσο ανεπαίσθητη, ώστε ο ιατρός της Μονής μας π. Λουκάς, χρειάσθηκε να τον ψηλαφήση για να βεβαιωθή. Εντύπωση προκάλεσε σ όλους το φωτεινό και ειρηνικό πρόσωπό του. Ενόμιζε κανείς ότι κοιμάται.

Εκοιμήθη στις 15 Απριλίου 1991, δύο ώρες μετά το πέρας της θ. Λειτουργίας. Σύμφωνα

με τις ιατρικές πληροφορίες των γιατρών της Μονής μας, έπασχε, πριν από πολλές δεκαετίες από χρόνια αλλεργικό άσθμα και καρδιακή ανεπάρκεια. Το τελευταίο διάστημα της ζωής του έπασχε από μη αναστρέψιμο πνευμονικό οίδημα.

Εγκατέλειψε τα επίγεια για να τα ανταλλάξη με τα ουράνια. Ανεπαύθη από τούς πολλούς ασκητικούς του πόνους, τα βάσανά του, τούς κατατρεγμούς του, τις αρρώστειές του, και τις δαιμονικές ενοχλήσεις.

Εφυγε από τον κόσμο, αφού έζησε στο Μοναστήρι 62 χρόνια με τελεία ξενητεία χωρίς να γνωρίζει για τούς συγγενείς του που είναι κι αν ευρίσκονται στην ζωή.

Αιωνία σου η μνήμη, αδελφέ μας Γεροντα Σωφρόνιε. Ετοίμασε τόπον και για εμάς στις αιώνιες Μονές του Παραδείσου. Αμήν.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr